

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Honorati Fabri, Societatis Jesu Theologi,
Apologeticus Doctrinæ Moralis Eiusdem Societatis**

Fabri, Honoré

Coloniæ Agrippinæ, MDCLXXII

Caput 9. Vtrùm in peccato odii, sit in confessione explicanda qualitas mali proximo desiderati, vel conjunctio personæ, cui desideratur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94565)

CAPVT IX.

Utrum in peccato odii, sit in confessione explicanda qualitas mali proximo desiderati, vel conjunctio personæ, cui desideratur.

90. Suppono ex communi DD. damna proximo illata in diuitiis, in fama, & in vita, diuersæ speciei esse contra iustitiam; ac proinde voluntatem efficacem lædendi proximum in diuitiis, distinctam specie malitiam continere à voluntate efficaci lædendi in honore, vel in vita: & consequenter qualitatem mali efficaciter voliti, debere in confessione explicari. Difficultas igitur solum est, quando non efficaciter, sed ex odio tantum, quis desiderat, ut ea mala abundè proximo eveniant, seu quod eveniant, gaudet, quia mala illius sunt.

91. Qualitatem mali voliti declarandam esse, affirmat P. Suarez disp. 6. de Charitate, sect. 2. Sylvius, & alii, apud Dianam 1. p. tract. 7. resol. 30. Negant vero ipse Diana cum Ledesma, & Bonacina. Lortea de Charitate, quæst. 34. art. 3. Lufius de Torrès ibidem disp. 91. dub. 1. in fine. Card. de Lugo disp. 16. sect. 3. m. 260. Homobonus, Valentia, & alii, quos sequitur novissimè Leander disp. 8. §. 3. quæst. 8. & Tamburini in Method. lib. 2. cap. 6. §. 3. n. 9.

92. Ego autem utriusque sententiæ Auctores facile concilio. Assertio fit. Communitur loquendo non debet in confessione explicari qualitas mali voliti ex odio. Probatur, quia mala volita ex odio fiunt in mero desiderio inefficaci, quo quis vellet proximo ea mala aliundè evenire, ut in plurimum solum attinguntur formaliter per hunc affectum, quatenus mala proximi sunt. Ergo cum omnia sub eadem ratione formaliter attingantur, non constituent diversam speciem: nam in ordine ad istum affectum valde materialiter se habent differentiæ specificæ mali voliti. In hoc sensu verum habet secunda sententia. Si vero (ut bene advertit Lugo) quis desideraret ex odio ea mala, quatenus talia sunt, nempe quatenus in diuitiis, in honore, vel vita; contrarium prorsus tenendum est, juxta dicta cap. 7. nam affectus inefficaces, ut ibi diximus, distinguuntur specie, quando rationes formales motivæ, & terminativæ illorum distinguuntur specie; sed injuria proximi, ut in diuitiis, distinguitur specie ab injuria, ut in honore, vel vita. Ergo qui complacet de malo proximo, seu inefficaciter desiderat, ut in diuitiis; habet affectum inefficacem distinctum specie ab eo, quem haberet, si complaceret in alio damno proximi, ut in honore, vel in vita: ergo in tali casu tenebitur circumstantiam mali voliti declarare.

93. Confirmatur: quia diversæ speciei est deprecari alicui mortem temporalem, quia malum materiale illius est, ac optare, & implorare, quod à demone rapiatur, quia malum spirituale illius est: sed non alia ratione distinguuntur specie, nisi quia voluntas tendit in hæc objecta sub diversâ ratione formali, nimirum, quatenus tale malum est: ergo quoties affectus inefficaces habuerint pro objecto

motivo, mali voliti qualitatem, tenebitur præcens in confessione ejusmodi qualitatem explicare: & ita tradit P. Suarez de fide tract. 3. disp. 6. sect. 2. num. 3. Ubi de damno spirituali loquens, dicit de hoc dubitandum non esse, quod tenet etiam Joannes Sanchez in Select. disp. 6. n. 1. & ego verum puto, dum non terminet affectum sub ratione communi damni præcipientis à materiali, & spirituali.

94. Circa conjunctionem personæ, cui ex odio malum desideramus, communis Doctorum sententia tenet, in odio parentum explicandam esse circumstantiam personæ. Ita Navarr. in Manuali cap. 14. n. 11. P. Saverbo Confessio, n. 23. Azor. tom. 2. lib. 2. cap. 2. quæst. 2. Card. Lugo disp. 16. sect. 6. n. 303. qui addit, idem fore dicendum in peccato odii parentum in filios, uxoris in virum, & viri in uxorem. Ratio est, quia peccata odii in his personis militant directe contra pietatem, seu reverentiam conjunctis debitam; ac proinde specialem dissonantiam habent, oppositionemque cum alia virtute à charitate: & ita tenendum.

95. Ex dictis in hoc capite, alia venit decidenda quæstio præcedenti similis. An scilicet qualitas contumeliæ, v. gr. quod appellaveris aliquem forem, vel hæreticum, vel sodomitam, &c. explicanda sit in confessione? Affirmant Filliucius cap. 9. num. 322. & Joannes Sanchez in Select. disp. 6. n. 2. Verum contraria sententia est nobis tenenda cum Azor tom. 3. libro 13. cap. 5. dub. 1. Fagundez 2. præcepto Ecclesiæ lib. 3. cap. 5. n. 3. Card. Lugo supra sect. 5. n. 265. Cajetan. Reginald. Sâ, Molina & alii, quibus consentit Diana 1. p. tract. 7. resol. 28. Ratio est, quia omnes contumeliæ eo tendunt, ut lædant honorem; sicut omnia furta, ut lædant divitias: ergo sicut diversus modus furandi non constituit furta diversæ speciei, ita nec diversus modus lædendi honorem constituit contumeliæ diversæ speciei.

96. Idem propter eandem rationem dicendum est de detractionibus, & de judicio temerario; sufficit enim se accusare; toties in materia gravi temerè judicasse; & toties detraxisse; non explicanda materia, ut bene Lugo & Diana supra, quibus, licet sibi non constans, consentit Joannes Sanchez. De blasphemis non hæreticis; docent similiter aliqui non debere explicari, an fuerint in Deum, vel in Sanctos. Ita Azor, Nazarius, Homobonus, & alii, quos citatos sequitur Diana supra resol. 50. Sed contrarium tenent cum Suarez, Filliucius tom. 2. tract. 25. cap. 1. nu. 26. Sanchez in Select. disp. 6. & plures alii. Et hoc est probabilius, quia cultus & adoratio, quæ Deo debentur, diversæ sunt specie, ac quæ Sanctis; ergo & vitium, quo inhonorantur. Imò blasphemiam in B. Virginem specie distingui à blasphemiam in alios Sanctos docent Thom. Sanchez in Sum. lib. 2. cap. 32. num. 39. & Aragon 2. quæst. 13. art. 1. & quidem consequenter.

(17)